

NASCHOLINGSCENTRUM MAATSCHAPPELIJK WERK

TEAMNASCHOLING

VECHTSCHIEDINGEN

VECHTSCHIEDINGEN

In toenemende mate worden hulpverleners geconfronteerd met schrijnende echtscheidingen, de zogenaamde “vechtscheidingen” die vaak het leven van veel gescheiden ouders en hun kinderen dagelijks bepalen, soms zelfs vergiftigen. Voor hulpverleners betekent het zorgvuldig balanceren in uiterst ingewikkelde situaties waarbij vaak het gevoel ontstaat dat één verkeerde beweging naar de ene kant bezuurd moet worden met twee stappen in de achteruit. Vaak heeft dit tot gevolg dat we voorzichtig, soms zelfs vermijdend gedrag gaan vertonen door i.p.v. partijen trachten te verenigen in de “spreekkamer”, we ze gescheiden en apart van elkaar gaan begeleiden.

Deze beweging is volstrekt begrijpelijk gezien de “kolkende massa” waarin we dreigen te verzuipen maar is meestal weinig effectief en pleit voor het betrekken en begeleiden van de verschillende partijen gezamenlijk. Dit vraagt om het kunnen innemen van een stevige positie naar o.a. meervoudige partijdigheid.

Het is ook voor ons hulpverleners vaak niet te begrijpen dat ouders, die jaren met elkaar getrouwd zijn geweest, het bed gedeeld, elkaar lief hebben gehad, vaak bewust voor kinderen hebben gekozen, verzeild zijn geraakt met elkaar in een bittere strijd om de “gunst” of het in hun ogen welzijn van hun kinderen.

Vechtscheidingen kenmerken zich nl. door vaak jarenlang, verbeterde strijdvoering tussen ouders, ex- partners, om de gunst van hun kinderen ten koste van de andere ouder! "Ik ben een betere ouder dan jij" is vaak de boodschap aan elkaar maar ook naar hun kinderen! Kinderen zijn altijd de dupe van deze strijd en zitten klem in hun grote loyaliteitsgevoel naar beide ouders! Kortom, voor alle gezinsleden betekent dit vaak een ellendige situatie!

UITGANGSPUNT VAN DE NASCHOLING

Hoe onbegrijpelijk ook, toch leidt de weg naar verbetering en hopelijk zelfs oplossingen meestal via het aansluiten: ouders erkennen in hun pijn, teleurstelling, woede maar ook zeker in het stevig begrenzen van ouders. Daarnaast hebben we natuurlijk niet alleen met ouders te maken maar zijn er veel partijen die betrokken zijn zoals de nieuwe partners van ouders, grootouders, vrienden, scholen, andere betrokken hulpverleners kortom, het informele en het formele netwerk.

Veel hulpverleners voelen zich vaak machteloos en ineffectief in hoe te opereren in dit soort complexe, schier uitzichtloze en "overspannen" situaties die, heel begrijpelijk, ook bij ons soms weerstand, afschuw en onbegrip oproepen.

Tijdens deze training gaan we concreet aan de slag met werkzame interventies bij vechtscheidingen. We inventariseren wat werkt, wat werkt voor jou, wat voor de cliënten en passen dat concreet toe door te oefenen met jullie eigen "vechtscheidingscasuïstiek".

Daarnaast gaan we kijken hoe jullie elkaar kunnen helpen, wat jullie geslaagde interventies, jullie valkuilen zijn en van elkaar kunt leren!

BELANGRIJKE THEMA'S (aan te vullen met jullie eigen thema's/dilemma's)

- Hoe krijgen we alle partijen, ouders en kinderen, om tafel en wat kunnen we doen om tot gezamenlijke doelbepaling - bespreking te komen of is dat juist soms ongewenst?
- Want wanneer praten we alleen met ouders of/en wanneer praten we met ouders apart?
- Hoe betrekken we behulpzame anderen uit het *formele en informele netwerk*.
- Wat te doen met de doelen van de “stiefouders”, betrekken we die bij de gesprekken?
- Hoe zorgen we ervoor dat we erkenning geven aan alle betrokkenen en zorgen we voor meervoudige partijdigheid?
- Lukt het ons te blijven zoeken naar de “goede redenen”, sluiten we aan en kunnen we uit veroordeling, soms afschuw blijven. En wanneer dat niet lukt hoe gaan we daar dan mee om en maken we dat bespreekbaar op een professionele, persoonlijke manier met behoud van de relatie?
- Welke middelen kunnen we inzetten om ervoor te zorgen dat de belangen en de veiligheid van de kinderen prioriteit nr. 1 worden in onze gesprekken?
- Hoe zorgen we ervoor ons goed bewust te zijn van en/of optimaal gebruik te maken van de principes van de *bezoekerstypische relatie* en de *klagertypische relatie*, dus zitten we wel in een *klantrelatie*?
- Of is er mogelijk sprake van een *beperking* die we over het hoofd zien?
- Hoe houden we *regie*, vinden en behouden we *positie*, zijn we vasthoudend en hoe zorgen we goed voor onszelf in dit “mijnenveld”?
- Hoe blijven we vasthoudend zoeken naar wat wel mogelijk is, wat wel lukt, hoe deed men dat vroeger (*de uitzonderingen*)?
- En wanneer het niet lukt en de grens van onze mogelijkheden is bereikt, hoe blijven we dan zorgen voor de veiligheid van de kinderen?
- We leren ook putten uit behulpzame principes vanuit de oplossingsgerichte aanpak bij *signalen van veiligheid*, teneinde bijv. duidelijk te krijgen waar kinderen last van hebben, in de knel komen en hen helpen dit in hun eigen taal leren communiceren met hun ouders (bijv. 3 huizenkolommen).
- We zullen deze dagen dan ook veel gebruik maken van veelal oplossingsgerichte, maar ook van ervaringsgerichte, interventies (bijv. de *complete boodschap*) en technieken plus verder van alles wat werkt!

PROGRAMMA

Al deze elementen hebben geleid tot onderstaand programma:

DAG 1: DE OUDERS

- Hoe kom je in contact met beide ouders en krijg je ze in één ruimte?
- Hoe zorg je ervoor dat je mandaat krijgt voor elke stap die je zet?
- Hoe krijg je een persoonlijke werkrelatie met beide ouders?
- Hoe zorg je ervoor meervoudig partijdig te zijn in het gesprek met ouders?
- Het scheiden van de ouder- en (ex) partnerrelatie;
van VECHT-scheiden naar ECHT-scheiden
- Wat doen we met/hoe begrenzen we de schier oneindige behoefte aan erkenning voor de persoonlijke pijn en woede van beide ouders?
- Hoe behoud je positie; blijf je vasthoudend en neem je regie bij aanhoudende conflicten/tegengestelde doelen in het blijven zoeken naar gezamenlijk geformuleerde doelen, naar wat wel kan en wel lukt?

DAG 2: DE KINDEREN

- Hoe krijg je een goed beeld van de zorgen/signalen van de kinderen?
- Wie praat met de kinderen en hoe zorg je voor de loyaliteitsbehoefte van kinderen naar beide ouders?
- Hoe krijg je ouders mee in het erkennen van de zorgen/signalen?
- Hoe maken we gebruik van de wensen van de kinderen wanneer ze er niet bij zijn in onze gesprekken (bijv. foto kinderen, brieven, tekeningen, 3-huizen/kolommen-model)?
- Wanneer betrekken we de kinderen in onze gesprekken?
- Wat te doen wanneer het niet lukt, hoe zorgen we dan voor de veiligheid van de kinderen?

DAG 3: DE HULPBRONNEN, HET INFORMELE EN HET FORMELE NETWERK

- Hoe maken we gebruik van steun uit het informele en/of formele netwerk en krijgen we de neuzen dezelfde kant op?
- En wat te doen wanneer externen ons van opdrachten voorzien die belemmerend werken, hoe maken we ons daar vrij van en lukt het ons toch te blijven samenwerken en uit de strijd te blijven?
- Wat te doen met de vaak zo verguisde “stiefouders” en krijgen we ze mee in gezamenlijke doelbepaling?
- Hoe voer je dergelijke netwerkgesprekken met zoveel verschillende partijen aan tafel?
- Wanneer het in je eentje niet lukt, met wie ga je dan samendoen?

WERKWIJZE

De nascholing is uiterst praktisch en gericht op het verwerven van vaardigheden. Er wordt gewerkt met ervaringsgerichte methoden zoals rollenspellen, videoanalyses en casusbesprekingen. Van de cursisten wordt een actieve inzet verwacht, de eigen ervaringen en casussen vormen het materiaal waarmee gewerkt wordt. Elke bijeenkomst zal bestaan uit een afwisseling van praktische vaardigheidstraining en van theoretisch reflexie.

TRAINER

De training wordt gegeven door José Bijker, staflid en trainer van het NMW, opgeleid tot maatschappelijk werker en systeemgericht werker. Zij heeft de VO *Psychosociale Therapie* gedaan en de *Opleiding Ervaringsgericht Supervisor* bij het KIN. Zij heeft een zeer grote ervaring, o.a. in het outreachende werken, in het werken met multi-probleemgezinnen en in het opzetten en begeleiden van netwerken en geeft daar al een aantal jaren trainingen en workshops in.

Informatie

Tel: 0495-450667 | info@ncmw.nl | www.ncmw.nl

